

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

Caput XV. De anima domni B. Comitis.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

CAPUT XV.

DE ANIMA DOMNI B. COMITIS.

CUM in quodam anniversario unius jam dictorum mortuorum, scilicet, Domni ¹ B. Comitis, Domna Abbatisa hanc Dei famulam quasi præcipiendo rogasset, ut de statu animæ patris sui aliquid sibi revelari a Deo impetraret; et cum illa hoc facere dissimularet, quia perraro hoc facere volebat, ut ipsa primum Dominum rogaret aliquid sibi revelari, sed hoc in Dei ponebat voluntate, quidquid ille sibi daret hoc gratum haberet: cum igitur Missæ interesset, inter Secretum dixit ad eam Dominus: « Imple obedientiam tuam. » Quod intelligens respondit: « Non ego hoc ut præceptum obedientiæ suscepi. » Cui Dominus: « Fac quemadmodum ego feci, cum ad præceptum Patris mei ad terras veni. » In hoc verbo divinitus intellexit quod dum Christus a Patre exivit, in tanta reverentia et subjectione ad omnem obedientiam se eidem inclinavit, quod nunquam filius patri, aut etiam servus domino tam humiliter se subiecit; paratus omnium hominum onera, miserias et labores tolerare, et omnium vices seu defectus in semetipso supplere. Tum illa dixit: « Mi Domine, exaudi desiderium ancillæ tuæ. »

Nihil fiat
præter
obedientiam

Statimque vidit animam prædicti Comitis coram Domino

1. Hic Comes, pater Abbatisæ (Sophiæ), fuit Burchardus VIII de Quersfurt seu II de Mansfeld, cujus filia Sophia post Gertrudem, tertia a fundatione Monasterii Abbatisa anno 1291 electa est, sed ante mortem propter capitis dolorem, resignavit; cui successit Jutta circa annum 1303. (Franken p. 58.) Burchardus anno 1273 defunctus est. (Ib. p. 222.)

stantem in viridi amictu, cinctam optimo et nimis fulgenti cingulo, cujus longitudo ad pedes ejus protendebatur. In viriditate vestis intellexit designari æternitatis virorem; in cingulo fidem catholicam, quam firmam et inconcussam usque in finem vitæ, operibus bonis redimitam custodivit. In pectore quoque habebat monile multiplicis ornatus, quod a collo usque ad cingulum, totum corpus ejus tegebat; in quo omnia ejus bona opera et virtutes elucebant; specialiter hoc quod fuit humilis corde, in tantum quod etiam uxori fuerat subjectus; et quod pii cordis erat, exorabilem et benevolum se hominibus exhibens; et quod misericors fuit in pauperes et egentes, et quod filiam suam Deo multa obtulerat devotione. Tunc illa dixit ad animam: « Quid filiæ tuæ mandabis »? Respondit: « Ut integra fidelitate ad ipsum se teneat, ejusque se voluntati subjiciat, qui tota fidelitate se ad hoc dignatur inclinare ut sit illi sponsus. »

Pro sua
humilitate
gloria
Comitis.

Cognovit etiam animam Comitissæ¹ magnum de hoc in cælis gaudium habere, quod propria et benevola deliberatione pro anima jam dicti Comitis pauperibus eleemosynam annuam providisset. Post hæc dixit ad Dominum: « Mi Domine, ea dignatione qua sic omnium hominum onus tulisti et in omnibus vices nostras supplesti, factus pro nobis obediens usque ad mortem, oro ut pro me Patri gratias referas pro tua obedientia, quam vice mei supplesti. » Ad quam Dominus respondit: « Sicut obedjvi Patri meo, sic adhuc omnibus obedientibus obedio, qui hic voluntatem suam cohibent propter me, ipsique post hanc vitam singulari libertate ac deliciis in me perpetuo delectabuntur. Egoque vicissim in eis speciali modo volo delectari, ita ut om-

Obedientiæ
præmium.

1. Hæc Comitissa, relicta Burchardi VIII, nuncupabatur Oda de Reinstein; cujus filius Gebhardus anno 1284, Helftensi monasterio vim intulit pro quo excommunicatus sequenti anno ex ictu lapidis vulneratus defunctus est. (Francken. p. 223.)

nibus qui in cœlo sunt notum sit quam gratum sit mihi obsequium, hominem per veram obedientiam propriam frangere voluntatem. »

CAPUT XVI.

DE ANIMABUS SALOMONIS, SAMSONIS, ORIGENIS ET TRAJANI.

ROGATA a quodam Fratre, Dominum requisivit ubinam essent animæ videlicet Samsonis, Salomonis, Origenis et Trajani. Ad quod Dominus respondit : « Quid misericordia mea cum anima Salomonis fecerit volo homines latere, quatenus carnalia peccata magis ab hominibus devitentur. Quid etiam pietas mea cum anima Samsonis egerit volo esse ignotum, ut homines se de inimicis ulcisci amplius pertimescant. Quid vero benignitas mea cum anima Origenis effecerit volo esse absconditum, ut nullus in scientia sua confidens audeat elevari¹. Quid insuper de anima Trajani liberalitas mea jusserit, volo hominem ignorare, quatenus fides catholica ex hoc magis extollatur; quia hic licet omnibus polleret virtutibus, christiana tamen fide atque baptismo carebat. »

Judicium de animabus celatur, ut quisque sibi careat.

1. In codice San-Gallensi ad oram paginæ additum est quod sequitur : Quid autem bonitas mea cum Aristotelis anima fecerit, volo celare, ne philosophus naturalis cœlestia et supernaturalia minus curet.